

ΣΤΟ ΝΕΟ θέατρο 'Αλικής, ή «Βασίλισσα 'Αμαλία» του Γιώργου Ρούσσου με σκηνοθεσία Δημ. Παπαμιχαήλ, σκηνικά — κοστούμια Σ. Βασιλείου, μουσική επιμέλεια Σοφ. Μιχαλίτη.

ΓΙΑ ΜΙΑ φορά ακόμα βλέπουμε την «Βασίλισσα 'Αμαλία», έργο ιστορικό αλλά και με πολλά «έμμεσα διδάγματα — κατά τη φράση του συγγραφέα — τα όποια βγαίνουν από όσα λένε ή πάσχουν τα κύρια πρόσωπα του δράματος». Και πραγματικά στο έργο αυτό υπάρχει μια χαρακτηριστική ανάλυση των ηρώων και των γεγονότων, που δια φωτίζει την έρμηνεία των αντιδράσεων του λαού της εποχής που, αφού κινδύνευε τη ζωή του κι' έχυσε το αίμα του για ν' αποκτήση την ελευθερία του από την σκλαβιά, μπήκε σε μια χειρότερη σκλαβιά όταν ο Όθων δέν κράτησε τον λόγο του για να δώσει το σύνταγμα, αλλά έφερε μαζί του την «καμαρίλλα» των Βαυαρών και την ενίσχυσε με μερικούς εντόπιους αυλοκόλακες, πουλημένους και προδότες που έκαναν πιο αίσθητο τον κλοιό της καταπίεσης κι' έκοβαν την ανάσα του λαού.

Φοδόνταν το σύνταγμα ο Όθων έπειθό δέν είχε αυτοπεποίθηση. Την είχε χάσει από το γεγονός που τα χρόνια περνούσαν κι' ή σύζυγός του, ή βασίλισσα 'Αμαλία, εξακολουθούσε να μνη παρθένος. Το γεγονός αυτό τον έκανε, έπει το ένα μέρος, να ζητά μιαν αυτοεμφύλαση μ' έδωκτητική τρομοκρατία ενάντια στον λαό, κι' από τ' άλλο μέρος, ζητούσε να προστα-

ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ «ΑΛΙΚΗΣ» «Βασίλισσα 'Αμαλία»

τευθ ή από τους σύλλογους που τρομοκρατούσαν το λαό. Οι φυλακές είχαν γεμίσει από πολιτικούς κατάδικους. Οι ταχρήσεις του δημοσίου χρήματος ώργιζαν. Οι Βαυαροί σύμβουλοι προκαλούσαν την αγανάκτηση με τον σατραπισμό τους. Κάποιος αναβρασμός αντίδρασης έκλονιζε την ευστάθεια του θρόνου. 'Η μόνη που προσπαθούσε να συγκρατήσει τον Όθωνα από το γλιστρήμα στον κατήφορο και να τον ενημερώσει στην πραγματικότητα, ήταν ή βασίλισσα 'Αμαλία. Αυταρχική και ψυχρή την θέλει ή ιστορία. Θαρραλέα και συναισθηματική την παρουσιάζει ο συγγραφέας, δίνοντας με τις ιδιότητες αυτές ένα ιδιαίτερο τόνο δραματικότητας χωρίς να άλλοιώσει την ιστορική βάση. Μ' όλα αυτά ή 'Αμαλία δέν κατορθώνει ν' αποσοβήσει τις αντιδραστικές ενέργειες του λαού που ώδήγησαν τελικά στην Έξωση του Όθωνα.

ΠΟΛΥΠΡΟΣΩΠΟ το έργο, διακρίνεται για μιαν έντονη και χωρίς διακοπή δράση και για μιαν εξελικτική και άνυ-

ποφίαστη πλοκή που κρατάει άμειωτο το ενδιαφέρον του θεατού από την αρχή ως το τέλος και ενισχύεται από την σκηνοθετική αντίληψη που υπογραμμίζει την ζωντάνια του έργου και το φέρνει πιο κοντά στην αίσθηση του θεατού.

Σκηνοθέτης ο Δημήτρης Παπαμιχαήλ απέδωσε με δυναμισμό και το πρόσωπο του Καλλέργη που κατέχει ένα πρωτεύοντα ρόλο στο έργο, κρίκος ανάμεσα στο λαό και στο παλάτι. 'Η 'Αλίκη Βουγιουκλάκη παρουσίασε δημιουργικά την βασίλισσα 'Αμαλία μ' ένα συγκερασμό έξυπνάδας, συναισθηματικότητας και αποφασιστικότητας. Δυσάλλες, εξαιρετές αποδόσεις, καλά χαρακτηρισμένες στο βαθύτερο περιεχόμενό τους, ήταν του Μακρυγιάννη από τον Μάνο Κατράκη και του Κολοκοτρώνη από τον Χρήστο Κалаδρουζο. Κάθε έπαινος επίσης για την έντυπωσιακή απόδοση του Ν. Γαλανού ('Οθων), της Νον. Γαληνέα (Βαρώνη), του Β. Μητσάκη (Σούτσος), του Ν. 'Αστρινάκη (χαμίνι), του Στ. Λιονάκη (στρατηγός), καθώς και των Δ. Μπισλάνη (Νοταράς), Σπ. Καλογήρου (Κανάρης), Άννα Βαγενά (Ρόζα Μητόσαρη) κλπ.

Πολύ καλή ή ένδυματολογική και σκηνογραφική δουλειά του Σπ. Βασιλείου. Έλειπε όμως κάποια θερμότητα από το σκηνικό της αίθουσας των ανακτόρων.